

Міжнародний досвід впровадження електронного урядування

Олена Тищенко

Кафедра інформаційних систем в економіці, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, УКРАЇНА, м.Київ, Львівська площа, 14,
E-mail: lena_t_@ukr.net

The article is about international experience of implementation of e-Government systems. The research examines the main phases and the current state of e-Government in different countries and its efficiency for government and citizens.

Ключові слова – електронний уряд, електронне урядування, система e-Government, електронна демократія, інформаційне суспільство.

I. Вступ

Створення електронних урядів сьогодні можна вважати глобальним процесом. Його часто подають в контексті розвитку «інформаційного суспільства», «електронної демократії». Нині побудовою «електронних урядів» займаються майже усі держави. Щороку складаються світові рейтинги, в яких відображається ступінь розробки «електронного урядування» в різних країнах на основі загальноприйнятих показників. За його впровадженням слідкують спеціальні комісії.

II. Міжнародний досвід впровадження систем e-Government

Під електронним урядуванням будемо розуміти процес здійснення державного управління з використанням інформаційних технологій для забезпечення ефективного та якісного менеджменту.

Етапи створення «електронного уряду» можна поділити на 3 частини, які відображають сукупну технологію створення таких систем взагалі в усьому світі. На першому етапі необхідно є наявність Інтернет-сторінок державних органів. Другий етап називають інтерактивним, який передбачає появу можливості спілкування між громадянином та державним органом через спеціальні форми повідомлень, розміщені на порталі. Третій етап – транзакційний, на якому відбувається безпосередній обмін всією необхідною інформацією між громадянином та державою, надання всього спектру державних послуг тощо. [1]. Нині провідні країни світу, в цілому, перейшли на третій етап. Вважається, що найбільш повно та ефективно система електронного урядування впроваджена й використовується в Сінгапурі та Естонії [2], а також США. Крім цього, створенням електронного уряду активно займаються Канада, Корея, Японія, Австралія, Фінляндія, Швеція – найрозвиненіші країни світу. Україна наразі знаходиться на першому етапі й посідає 26 місце у рейтингу готовності електронного уряду в країнах світу.

Сінгапур став першою країною, де у 1999 році був створений масштабний урядовий портал eCitizen Centre (www.ecitizen.gov.sg). Портал підтримує кілька розділів: бізнес, оборона, освіта, зайнятість, охорона здоров'я, житло, правопорядок та інше.

Уряд Естонії в рамках реалізації концепції «електронного уряду» створив і ввів в дію в червні 2001 року інтернет-портал «Сьогодні вирішуюю я» (Tapa otsustan mina), за допомогою якого будь-який житель республіки може взяти участь в управлінні державою – висловити свою думку стосовно того, що відбувається в країні, запропонувати поправки до законопроектів і т.д.

У США, де ідеї про необхідність розробки e-government вперше прозвучали на державному рівні в 1998 р., наслідком стало відкриття порталу firstgov.gov (нині – usa.gov). На сьогодні ця система охоплює майже 80% всіх установ.

У пострадянських країнах на цей час реалізуються різні проекти, які становлять основу «електронного уряду»: удосконалюється телекомунікаційна інфраструктура, починається широке вживання корпоративних систем в митній, фінансовій, податковій областях; формуються різні електронні реєстри, кадастри. Україна вступила в цей процес фактично в 2002 році, коли було введено в дію центральну частину єдиного веб-порталу Кабінету Міністрів. На початку квітня 2003 року вже було в цілому розроблено програму «Електронна Україна», розраховану на 2003-2010 роки, проте, і до сьогодні конкретні дії по програмі не завершені.

Висновок

Країни, які використовують технології електронного урядування, досить різні за розмірами, місцем розташування, кількістю населення, але їх об'єднує одне: бажання розвиватися надзвичайно потужними темпами, використовуючи при цьому усі переваги електронного уряду. Вони не лише ефективно вирішують свої проблеми за його рахунок, але й пропонують своїм громадянам більш якісні адміністративні послуги, які можна отримати будь-де і будь-коли, тобто 24 години на добу, 7 днів на тиждень.

Література

1. Григорьев П.В. Электронное правительство – возможности и необходимость [Электронный ресурс]. / П.В. Григорьев. // Центр технологий электронного правительства, 2010. – Режим доступа: <http://open-gov.ru/?p=224>- Назва з екрану
2. Россия может стать третьей страной мира с электронным правительством [Электронный ресурс]. // Официальный интернет-портал новостной службы Вести, 16.07.2010. – Режим доступа: <http://www.vesti.ru/doc.html?id=377791>- Назва з екрану.